

Zprávy z farnosti

3/2001

Opět je zde doba postní, doba, která je výzvou, abychom usilovali o změnu ve svém životě.

Před měsícem jsem se zmínil v úvodním slově o třech okruzích, které bychom měli mít na mysli. Raději to zopakuji, protože si myslím, že by bylo škoda, kdybychom toho nevyužili právě teď v době postu. Tím prvním okruhem jsme my sami ve svých rodinách. Každý by se měl maximálně snažit, aby byl dobrým křesťanem. Dbát o své vzdělávání, žít život modlitby a čerpat z pravidelného přijímání svátostí. Tím druhým okruhem je život farnosti, o který bychom se měli aktivně zajímat. Přemýšlet, kde se můžeme my zapojit. A ten třetí okruh je svět kolem nás. Všichni máme poslání nést poselství evangelia ostatním lidem. Nesmíme nic přeskočit, musí to být spolu propojené. To, že máme druhým pomáhat, je pro nás motivací, abychom usilovali o to, být kvalitnějšími lidmi. A to, že se o to skutečně snažíme nás pak uschopňuje, že jsme druhým skutečně něco platní. Zároveň je třeba, aby byla vzájemná harmonie působení v rodině, ve farnosti, ve světě. Nic se nesmí zanedbat. Každý si tedy může promýšlet, kde má nedostatky, kde musí něco změnit. Je to sice náročné, ale přináší to vnitřní uspokojení a radost. A tak nezbývá

nic jiného, než abych vám popřál, aby se vám v této první postní době nového tisíciletí co nejvíce dařilo.

Ať vám dá Bůh k tomu své požehnání.

P. František

Kam se nám schovali katolíci?

V katalogu litoměřické diecéze je možné nalézt i zajímavé informace o farnostech. Dnes jsem vybral farnost, která má oficiální název:

Římskokatolická farnost arciděkanství Šluknov

Do farnosti patří: Šluknov, Císařský, Harrachov, Královka, Kunratice, Nové Hraběcí a Rožany.

V následující tabulce je opět uveden počet obyvatel jednotlivých částí farnosti a počet občanů, kteří se při sčítání lidí v roce 1991 zapsali jako katolíci. Na výsledky posledního sčítání lidí jsem sice zvědav, ale budeme si muset několik měsíců počkat.

Část farnosti	Počet obyvatel v roce 1991	Počet katolíků v roce 1991
Šluknov	4 447	1 155
Císařský	442	138
Harrachov	1	1
Královka	8	5
Kunratice	6	4
Nové Hraběcí	37	19
Rožany	139	39
součet	5 080	1 361

Tato farnost existuje již od roku 1346, děkanství bylo založeno v roce 1722 a od roku 1922 je zde arciděkanství. Do matrik je možno nahlédnout od roku 1615. Nejstarší památka městečka Šluknov by měla být z roku 1281.

Arciděkanství kostel je zasvěcen sv. Václavu. Na Křížové hoře je kaple. Další kapli (sv. Jakuba) můžeme shlédnout v Císařství. I Kunratice mají svou kapli (sv. Cyrila a Metoděje), rovněž tak je kaple v Novém Hraběcí (Nanebevzetí Panny Marie) a ani Rožany se svou kaplí Jana Křtitele nezůstávají pozadu.

Protože tento kout naší vlasti je po více stránkách zajímavý, doporučuji tato místa vaší pozornosti. Navštivte je!

připravil R. Sticha

- Lektor četl úryvek ze Starého Zákona: „Izraelité vytáhli do boje proti Američanům.“ Zarazil se, podíval se lépe a opravil se: „Proti Amalečanům.“

Za Pannou Marií do Filipova

Třináctý leden 2001 se stal jakousi prověrkou věřících. Proč? Počasí bylo opravdu velmi příznivé. Bod mrazu -5 stupňů, sněhový poprašek téměř žádný, vozovka – výborná. Termín pouti a hodina připadala na sobotu – volný den. Každý účastník by předpokládal mimořádnou návštěvnost. Nic podobného se však nekonalo. Pro ty, kteří v minulých pěti letech museli jít do zaměstnání, tu byla vždy omluva. O letošní pouti nezasáhla ani chřipková epidemie, možná snad si více věřících pozval Pán k sobě. Mladí? Od padesáti výš. Je to pro mne velice smutné zjištění. Proč?

S fotoaparátem v ruce jsem chtěla zachytit davy lidí, které se přišly poklonit té, která se za nás bude u svého syna Ježíše přimlouvav celé nové třetí tisíciletí. Ano, Panna Maria je stejná jako byla ve druhém tisíciletí a svými prosbami nás neopustí. To jen my, lidé, jsme různí a podepisuje se na nás politická situace.

Měla jsem radost, když v loňském roce se mnou cestovalo z České Kamenice osm věřících. Letos to bylo podobné jako v roce 1988, nebyl zájem. Byla jsem tomu i svým způsobem ráda, protože mi bylo dne 3. 1. sděleno, že pro velký zájem mohu počítat pouze s jediným místem. K mému velkému překvapení jsem však zjistila, že bylo v autobuse ještě šest volných míst. Kde se stala chyba?

Před odchodem z bytu jsem uslyšela projet dva autobusy v těsném závěsu. Ve dvě hodiny patnáct minut po půlnoci jsem opět čekala sama na autobus. Osobní auta projížděla v obou směrech. Autobus však přijel po dvaceti pěti minutách čekání. Kde se zdržel? Po nástupu jsem dostala odpověď: pro malý zájem přeci jen zastavil v Benešově. Kam se poděli ti, kteří projevíli tak velký zájem? Přeci jen se nechali zlákat a nechtěli opustit teplé pelíšky. Bylo velmi milé, že autobusy z Ústí a Chomutova opět dorazily. Zástupci českolipska a přilehlých farností, kteří mají vzdálenost mnohem kratší, však opět chyběli. Podivovala jsem se, že se nenalezl nikdo z České Lípy, kdo by zájezd zorganizoval, přestože o nedělních bohoslužbách se sejde 300 i více věřících. Kde je chyba? Jsem ráda, že bydlím na trase Děčín – Filipov a že přeci jen se vždy jedno místo pro mne nalezne. Děkuji.

Do Filipova jsme dorazili o půl čtvrté. Každý měl dostatek času pozdravit se s Pannou Marií v kapli a najít si volné místo k sezení. Prostor mezi lavicemi byl prázdný a ani po stranách nepostávalo mnoho věřících. Před čtvrtou hodinou ranní hlas v jazyce českém a německém informoval přítomné o události, která se stala před 135 lety. Čtení se protáhlo a tím se posunul i začátek bohoslužby. Po bočních stranách bylo přidáno několik lavic, které zabránily projití kněžím, aby se připravili k slavnostnímu příchodu. Museli proto projít dvakrát středem kostela. Páter Maňásek uvítal všechny přítomné a předal slovo litoměřickému biskupovi, který po zahájení pouti dal pokyn věřícím, aby se posadili. Po českém uvítání promluvili německy a byla slyšet věta pronesená slovensky. Upozornil, že bohoslužba bude v jazyce latinském a promluvy střídavě v jazyce českém a německém.

Měla jsem čas prohlédnout si, jak je kostel zaplněn. Z místa mého pohledu, stálo na kůru pět věřících, což mnou otřásl. Sáhla jsem po fotoaparátu, ale vzápětí jsem se snímku vzdala. Chtěla jsem přinést svědectví o velkém počtu, nikoliv o místech zejících prázdnotou. Informativní slova otce dozněla a náhle se na kůru lidé postavili a zazněla vstupní modlitba. Spokojeně jsem si oddychla. Mezi stojícími jsem poznala věřící z České Kamenice a tak jsem byla ráda, že nejsem na pouti sama.

Ve své promluvě hovořil otec biskup o lásce. Cokoliv děláme, máme dělat s láskou a nečekat na rozkaz. Máme mít radost, že můžeme jít na mši svatou a nebrat to jako příkaz – povinnost. Dále se zmínil, že největším zadrhelem dnešní doby je odrazování matek, aby plod ve svém lůně nechaly vyklíčit v nový život a ne předčasně tyto životy mařit. Těmto ženám v požehnaném stavu máme pomáhat v překonání překážek, aby nedocházelo stále k častým potratům. Zmínil se také o tetě Panny Marie, která byla staršího věku a na své dítě se s radostí těšila. Svou českou promluvu pronesl ještě v jazyce německém. Sám byl překvapen malým počtem poutníků. Bohoslužby bylo účastno 60 koncelebrantů, více než loni. O páté hodině zahájil bohoslužbu oběti. Mši svatou provázely písně Chválu vzdejme a Ježíši Králi. Svaté přijímání bylo podáváno z několika míst. Závěrem udělil své požehnání a společně s koncelebranty se odebral do kaple zjevení Panny Marie, kde ukončil slavnost krátkou modlitbou. Závěrem po celou dobu věřící společně česky a německy zpívali píseň Bože chválíme tebe a čekali na otce biskupa, který musel se svým doprovodem projít chrámem do zákristie. Poté se vytvořila u jesliček fronta a jiní se spěchali ještě rozloučit do kaple. Autobus bezprostředně po ukončení se vracel zpět.

Všem čtenářům přeji v úvodu třetího tisíciletí stálou Boží ochranu a pevné zdraví. Nepřipojuji již přání kanovníka Mojžíra Melana, protože již ve Staré Boleslavi nepřebývá, protože dne 19. 9. 2000 se vydal k našemu Pánu na věčnost.

Helena Richterová

Promiň, nemám čas, aneb konec duchovních večerů ...?

Přesto Bůh nás miluje!

Jak jste jistě zaregistrovali, dne 14. ledna 2001 před 19. hodinou jsme po několika letech zakončili tzv. Duchovní večery. Učinil jsem tak po dohodě s těmi, co se na nich podíleli (P. František, rodina Šumova). I když mne to dost mrzelo, přesto jsem rád, že v hodině bývalých Duchovních večerů se nyní koná farní rada, které tímto přeji Boží požehnání, dary Ducha svatého a stálost ve víře. Rád bych poděkoval paní Šumové, Ivetě Šumové, Marušce Jiráskové, P. Františkovi Jiráskovi, P. Š. Pilarčíkovi a všem, co se podíleli na přípravách Duchovních večerů a také těm, kteří mne podpořili svým časem, přítomností nebo modlitbou. Pisatel v předešlém Farním zpravodaji si stěžuje a kritizuje občany Děčína, že jsou egoisty, že se zaobírají jen materiální stránkou života. Díky pisateli, že Ti Duchovní večery nejsou ukradené a že jsi alespoň několika řádky „ocenil“ smysl Duchovních večerů. Přesto, kdybych si měl rýpnout, kde byl onen pisatel, když byly Duchovní

večery? Byl někdy přítomen? Mohl bych říci, že lidé možná neměli čas, nebo o Duchovním večeru nevěděli, možná si nemohli a nebo nechtěli udělat čas? A vůbec ČAS je veliký problém. Často používáme věty „Promiň, spěchám“, „Nemám čas“. Zamysleme se, kolik času věnujeme sobě, povinnostem, zábavě, zálibám, svým blízkým a přátelům, své víře, farnosti a především Bohu? Zamysleme se, co můžeme změnit, napravit, zlepšit? Čtème Bibli, tam je všechno podstatné k našemu životu. Vystrčme už hlavu ze své ulity a nedělejme jen to, co je naše povinnost, dělejme něco víc, rozdávajme LÁSKU, opravdovou LÁSKU a zahodme LHOSTEJNOST. Vezměme si příklad z policisty, který přišel před vánoci na faru. Onen policista věnoval čas a udělal víc než je jeho povinnost. Nezoufejme. Nekritizujme, mějme otevřené srdce a oči k LÁSCE. Pak se mohou obnovit Duchovní večery, bude-li zájem. Chcete-li reagovat na můj článek, napište do Farního zpravodaje.

Jerry

Stále je to málo ...

V článku *Jerryho* toho bylo vysloveno hodně a je vidět, že autora konec Duchovních večerů mrzí. Máme asi společný názor na to, že by dobré bylo, kdyby byly. Sám o začátcích také něco málo vím. Nejednalo se jen o výše vyjmenované osoby. Udržovat ale něco při životě, když ti pro které to všechno bylo hlavně určeno zájem neměli, asi nemá cenu. Tento experiment byl totiž zaměřen na přitažení mladých hledajících k víře a ne jen pro duchovní „vyžití“ několika jedinců. A není nikde psáno, že něco podobného v budoucnu opět nevznikne. Podobných snah již vzniklo a zaniklo mnoho. Chce jen vytrvat a hledat nové formy, které více osloví a hledat i své chyby.

Jsem rád, že jsem považován ve svém věku za „mládežníka“, který víru hledá a měl se těchto akcí účastnit. Nemyslím, že bych nevydržel pár vyřčených slov od někoho, kdo zapomněl si dát trošičku práce mne poznat, než začal soudit, ale možná, že mé „nicnedělání“ někoho osloví.

To že mě Duchovní večery nebyly ukradené je pravda. Že jsem alespoň několika řádky „ocenil“ smysl Duchovních večerů jsem cítil za svou povinnost – nikdo jiný se nezmínil. Jen nechápu ty uvozovky. A kde jsem byl já když byly Duchovní večery? Snažil se autor otázky na to přijít?

Předně, jsem ženatý a slíbil jsem před Bohem, že se budu starat nejen o manželku, ale i o děti, které budeme mít. To je má hlavní povinnost. Mohlo by to stačit, ne? Ne? Dobře. Snažím se poctivě uživit rodinu. Stačí? Ještě ne? Vzal jsem na sebe dobrovolně další činnosti. Jenže postupně zjišťuji, že mi nezbývá již mnoho času na sebe, na koníčky prakticky žádný, na zábavu – co to je?, na odpočinek – kdyby to tak šlo, O jaké činnosti jde? Musím jmenovat co jsem v životě udělal pro lidi, kostely, varhany, fary, sestry (řádové), rodiče, ..., své děti – bohužel často opravdu až na posledním místě? A kdy bylo ode mne slyšet: „Promiň, spěchám“, „Nemám čas“, ... ? Odplatou je výčitka. Jen ve chvílkách, a přiznám se, že nejsou dlouhé, kdy „přesedlám“ do duchovní oblasti, si mohu říci, že tam „nahore“ jsou jiná mě-

řítka a že za snahu a dobře vykonanou práci budu hodnocen spravedlivě. Bude to co dělám stačit? – Nevím. Na zemi, jak poznávám, by to nestačilo. - A co vy?

Je toho moc co bych rád v životě ještě dobrého udělal. Jen nevím jak to dlouho člověk při plném nasazení vydrží. Říká se, Pán „naloží“ jen tolik, kolik uneseme. A když to neuneseme? To se pak něco řekne. Ten, koho se to týkalo, stejně již nic na to říci, nemůže. Je správné se snažit k padnutí?

Ano, na Duchovních večerech jsem **osobně** nikdy přítomen nebyl. Ale pisateli mohu s klidným svědomím vzkázat, že jsem ČAS nepromarnil.

R. S.

Pout' u sousedů

V sobotu 3. února jsem byla na pouti v kostele sv. Václava a Blažeje. Škoda, že někteří nemohli přijít, hodně asi kvůli chřipkám. Velmi se mi líbila promluva při mši svaté a tak bych ráda zprostředkovala některé myšlenky těm, kteří se nemohli zúčastnit:

Nejlepší způsob hlásání evangelia je svatost života, řekl arcibiskup Georg Eder ze Salzburgu. Církev kráčí za Kristem ke svatosti. Jan Pavel II. ve svém posledním apoštolském listě píše: „Na prvním místě neváhám říci, že perspektiva, k níž má směřovat cesta pastorače, je svatost. Nebyla snad ona posledním smyslem jubilejních odpustků jako zvláštní milost, kterou Kristus nabízí? Přeji si, aby z těch, kteří se zúčastnili jubilea, mnozí se stali svatými a těšili se z takové milosti s plným vědomím jejího náročného charakteru.“ Po skončení jubilea začíná řádný pochod, ale směřovat ke svatosti zůstane vždy nejnaléhavější záležitostí pastorače. Svatost je chápána v nejzákladnějším smyslu jako příslušnost k tomu, který jediný je svatý. Vyznávat církev jako svatou znamená dávat jí tvář Kristovy nevěsty, pro kterou on se obětoval, právě proto, aby ji posvětil. Tento dar svatosti je nabízen každému pokřtěnému. Ale tento dar dostává tvářnost úkolu, který má řídit celý křesťanský život. To je Boží vůle, vaše posvěcení (1 Sol 4,3). To je úkol, který se netýká jen některých křesťanů. Všichni křesťané jakéhokoliv stavu a jakéhokoliv zařazení jsou povoláni k plnému křesťanskému životu a dokonalé lásce. Zeptat se katechumena: Chceš přijmout křesť? Zahrnuje současně otázku: Chtěl bys být svatý? To znamená dát se vést na své životní cestě radikalismem horského kázání. „Bud'te dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“ Koncil sám prohlašuje, že tento ideál svatosti nesmí být špatně pochopen, jako by šlo o jakýsi druh mimořádného života, který mohou vést jen někteří géniové svatosti. Cesty svatosti jsou rozmanité a jsou přizpůsobeny povolání jednoho každého. Tajemství svatosti je úplná odevzdanost života Bohu a úplné obětování života pro lidi. Před tímto povoláním ke svatosti bychom museli všichni kapitulovat, kdyby nebylo skutečnosti, že sám Bůh nás posvěcuje a tak nás činí svatými. V naší době stojí celý svět na přelomu, jeho vnitřní cesta dospěla k rozhodnutí Vidíme, že to, co jsme doposud dělali, již nestačí. Jen pravda proniká do srdce a jen to slovo působí, které je proží-

vané. Nyní se zdá, že to došlo tak daleko, že všechno filosofování, všechna kázání a hlásání jako by ztratily sílu. Jsou to slova. Zbraně, jimiž chce být víra a bráněna, je svatý život těch, kteří pravdu hlásají a učí, trpělivost v utrpení a pronásledování, píše Vavřinec z Brindisi. A jak to dělá papež s mladými? V dopise, kterým je zve na 15. světový den mládeže, říká jasně: „**Nebojte se stát se svatými třetího tisíciletí.**“ A oni ho poslechnou. V nás všech musí propuknout hluboká touha po svatosti. Působit bude jen to slovo, které je prožité. Na tomto místě stojíme. A v tom je také naše naděje. Víme přece, že Duch svatý je v nás od našeho křtu činný. A jen svatí posvěť tento nemocný svět.

Odesli jsme si nejen poutní milosti, ale také důležité povzbuzení.

Marie Jirásková

Co jste nám napsali o víře

Příspěvky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

Panna Maria - záchranná archa (2. pokračování)

V předchozím článku jsme se zamýšleli nad tím, co pro mne znamená Maria jako záchranná archa. Vytkli jsme si za cíl – vychovávat se **v pevné, svobodné charaktery**. V dnešní době, kdy nikdo z nás nechce zůstat pozadu za veškerým děním, je hrdinstvím mít **pevné zásady**. Snažíme se ve všem hledat **svobodné rozhodnutí**, přesto velmi často jsme otroky svého ego (já). Jak na to? Vždyť tolik těžkostí na světě je součástí celého života, tedy nejen pozemského, ale i věčného. Jak toto zvládat? Víme z Bible, že Bůh neslibuje pohodlný pozemský život, ale je to také On, který **v Mariině bezmezné víře a odevzdanosti** nám dal příklad, s jakou odvahou, jistotou vyřkla své „Ano“. Jestli Bůh po nás něco chce, pak dává také všechny možnosti, abychom to mohli splnit. Od Panny Marie se máme učit jít proti proudu, od ní se můžeme naučit mluvit pravdu, když všichni kolem lžou. Jen v její síle dokážeme zvládnout těžkosti života – být bez zaměstnání, nevykonávat své povolání, nepošpinit manželské lože atd.. **Bůh milosti dává, Kristus je zasloužil, Maria je vyprošuje a rozdává.**

Máme **svobodnou** vůli a tak je na nás, jak s ní naložíme. Jednou z ní budeme skládat účty, protože **svoboda nese s sebou zodpovědnost** – zodpovědnost za to, aby prosperoval celek. Pro nás to znamená rodina, instituce, stát, svět – prostě **dávat přednost věcem obecným před osobním prospěchem**. Vlivem dědičného hříchu (i když nám byl při křtu svatém odpuštěn) zůstala jizva – náklonnost ke zlému. Lékem proti této náklonnosti je vytváření dobrých návyků. Je to celoživotní záležitost, proto vstoupíme do školy Panny Marie, která svým příkladem vkládá **svobodně k záchrance světa svoji ruku do ruky Boží**. Vždy pro každý svůj čin se svo-

bodně rozhoduje, proto také životní situace, které by jiné drtily, nemohly přemoci tu, která si je svobodně zvolila.

Rozhodněme se dobrovolně přijímat důsledky svých rozhodnutí. Sebevětší životní okolnosti už nebudou mít drtící sílu, protože se nám stanou příležitostmi, jak osvědčovat své vážné svobodné rozhodnutí.

zaslala Soňa Šenková

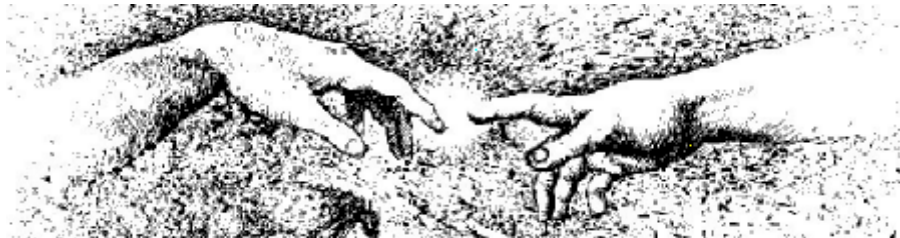
&

Spása mimo církev?

Ty úplně nejdůležitější zásady uváděl Pán Ježíš slovy: Amen, amen, pravím vám

V rozhovoru s Nikodémem vysvětluje učení o duchovním znovuzrození a považuje křest za podmínku vstupu do Božího království. „Amen, pravím ti, jestli se někdo nenarodí z vody a Ducha, nemůže vejít do Božího království“ (Jan 3,5). Tato věta má hluboký obsah, ukazující na nutnost vnitřní proměny člověka. Křest je svátost znovuzrození, kterou nám Pán dává božský život a připojuje nás ke svému tajemnému tělu Proto lze říci, že mimo Církev není spása! Církev je tělem Kristovým, protože jsou v ní milostí spojeni lidé, kteří patří ke Kristu nadpřirozeným životem (svátostí). Církev je svatá, i když má ve svém středu hříšníky, a to proto, že nemají jiný život, než život milosti. Právo na všechny pomáhající milosti, které potřebujeme, abychom žili životem Božích dětí, dostáváme právě při křtu.

Znají nauku o svátostech a nauku o Církvi ti, kteří tvrdí, že mohou být spaseni i nevěřící? – Jistě, že si myslí, že znají Nevytvářejí si však tvrzením, že je spása možná i mimo Církev, pouhé alibi? Alibi sloužící k omluvě vlastní nečinnosti. Mají si snad poklad víry pouze střežit sami pro sebe?

Všichni věřící mají povinnost pokračovat v Ježíšově poslání na zemi (Mt 16,15). Království Boží je dar, který vyžaduje naši spolupráci (Lk 12,30). Tuto milost má člověk svobodně přijmout a spolupracovat s ní. Dnes se však pro nedbalost katolíků cesty k přijetí křesťanské víry nejednou uzavírají, pokud katolíci neplní úlohu interpretů a informátorů. Proto je nutné tyto cesty znovu otevřít intelektuální činností. Každý katolík musí na tomto cíli pracovat ve své oblasti – je to apoštolát modlitby, studia a akce (Fp 1,5). Základy katolické nauky jsou tím nejjednodušším způsobem podány v Kancionálu. Zde se praví: Ke spáse je nevyhnutelně nutná Boží milost

Pokud se někdo rozhodl pro svátost znovuzrození, je do ní uveden Katechismem katolické Církve. Ten mluví rovněž jednoznačně: Nikdo se nemůže sám spasit (K 1058), Církev je ke spáse nezbytná (K 183). Odmítáním milosti v nynějším

životě se každý již sám odsuzuje (K 679) a (K 588). Prefekt nauky a víry J. Ratzinger vyslovuje: „Život je vážná věc a my musíme být opatrní, abychom zaslíbení věčného života, které platí pro všechny, neodmítli. Nesmíme se oddat smýšlení, že snad stačí chovat se více méně tak jako většina a všechno bude v pořádku! V sedmém odstavci slavnostního vyznání víry papeže Pavla VI., požívajícího neomylnosti, když učí ex cathedra jako pastýř a učitel všech věřících, je to podáno jednoznačně: „Ti, kteří své srdce otevřeli Boží lásce a milosrdenství, vejdou do věčného života. Údělem těch, kteří je až do smrti odmítali, bude oheň, který nikdy nehasne.“ V dokumentech II. Vatikánského koncilu se opět praví: Posvátný sněm na základě Písma svatého a tradice učí, že putující Církev je nutná ke spáse ... (Lumen gentium, 14).

Jestliže věřit je těžké, nevěřit znamená jistou smrt. Říci Bohu „Ne!“ je největším životním omylem. Písmo svaté to dokládá na mnoha místech. Pro stručnost uvedme alespoň tato: 1 Jan 1,18n; Jan 8,24; Lk 13,24b; Gal 2,21; Řím 3,24; Řím 5; Jan 6,53; Ef 2,8-9; Žd 9,14!

Vždyť ze skutků zákona nebude nikdo ospravedlněn Milostí jste spaseni skrze víru! (Sk 15,11).

zaslal Petr Pravda

&

Okénko do knihovny

název: AMEN - měsíčník pro vzdělávání ve víře číslo 1-2 / 2001
zaměření: Stvoření
z obsahu: Budiž světlo, Stvoření versus evoluce? O Jozuovi, který zastavil slunce, Cesty rozumu vedoucí k existenci Boží, Zázrak, zázraky starého stvoření, Utišení bouře, Křesťan a ekologie, Ctnosti, Věda víry, Katolické školství, Výchova rozumu, List Židům

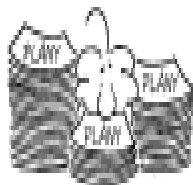
Nejen toto dvojčíslo, ale i další čísla časopisu je možno si vypůjčovat na faře.

M. J.

O čem jednala Farní rada?

Zpráva z 3. zasedání FR ze dne 11. 2. 2001

Další zasedání FR se uskutečnilo druhou únorovou nedělí na faře v Děčíně IV. V úvodu jednání jsme se zabývali připomínkami, které jsme obdrželi.

- Ústní připomínka na nedostupnost kněze v souvislosti se svátostí smíření.

Tato otázka bude řešena vytvořením lístečků s rozpisem hodin, kdy je kněz přítomen na faře. Tento rozpis bude farníkům v kostele k dispozici.

- Písemné připomínky týkající se pozdravení pokoje.

Š e č í n - P o d n o k t y

Pozdravení pokoje bude opět předáváno podle zaběhlých pravidel. P. Jirásek se k tomuto tématu vrátí v některém ze svých kázání.

- *P í s e m n á p ř í p o m í n k a - d o p i s f a r n í r a d ě.*

Farní rada vzala dopis i s jeho připomínkami na vědomí a bude se ve svém jednání vracet k připomínce, která se týká témat, jež ještě nebyla probírána.

- *V e s v ě m p r o g r a m u s e F R j e š t ě v r á t i l a k b o d u č t e n í.*

Změny, které v této oblasti nastanou, budou lektorům sděleny osobně P. Jiráskem, nebo některým z lektorů.

- *D a l š í m p r o j e d n á v a n ý m b o d e m b y l y p o z d n í p ř í c h o d y a p ř e d č a s n é o d c h o d y z e m š e s v a t é.*

Farní rada se shodla, že se osobně musíme snažit o včasný příchod na mši svatou, pro staré lidi je možno domluvit odvoz ze mše svaté autem. Bylo by ovšem vhodné, kdyby jsme se ještě naučili přicházet alespoň 10 minut před začátkem mše svaté do kostela. Padl také návrh, aby se obnovily společné modlitby po skončení mše svaté. Obracíme se tedy na vás. Vyjádřete nám, prosím, do dalšího zasedání svůj názor na toto téma.

- *V p r o g r a m u j s m e m ě l i t a k ě t ě m a p r á c e s m i n i s t r a n t y.*

Byli bychom rádi, kdyby se podařilo rozšířit řady našich ministrantů. Také by bylo potřeba, kdyby se našel někdo, kdo by se chtěl ministrantům ve volném čase věnovat.

- *F R s e t a k ě z a b ý v a l a t ě m a t e m k á z á n í.*

I když se nechceme knězi do této oblasti příliš plést, přece jen jsme našli několik možností, jak kázání obohatit. Vy se můžete ve svých připomínkách vyjádřit o tématech, o nichž byste chtěli v kázání slyšet.

- *Z n o v u j s m e s e n a t o m t o z a s e d á n í z a b ý v a l i t ě m a t e m o p r a v y e l e k t r o i n s t a l a c e.*

Je nutné zjistit možnost zapůjčení nástrojů pro práce v kostele. Další projednávání bude pokračovat na dalším zasedání.

S výše uvedeným tématem úzce souvisí potřeba hledání **spolupracovníků**, kteří by byli ochotni vypomoci nejen při rekonstrukci elektriky. Jde o činnosti, při kterých byste mohli být nápomocni. Se svými otázkami se obračete na jednotlivé členy FR, nebo je napište do schránky, která je vzadu v kostele pro vaše potřeby připravená.

FR se opět sejde přesně za měsíc. Čekáme do té doby na vaše podněty, připomínky a názory. Prosím, vyjádřete svůj názor na zmíněné téma společné modlitby i na jiná témata. Děkujeme.

Zapsala Zuzana Bumbová

Č l e n o v é f a r n í r a d y, k t e ř í č e k a j í n a n a š e p o d n ě t y:

jméno	funkce
P. Jirásek František	Předseda farní rady
Rejman Miloš	Místopředseda
Bumbová Zuzana	Zapisovatelka
Engelhart Jiří	
Jirásková Marie	
Koutná Šárka	

Málek Jiří	
Musil Antonín	
Vopatová Ladislava	

Setkávání rodin

Dne 15. února 2001 jsme byli pozváni na setkání rodin pod vedením manželů Skřivánkových. Bylo to mé druhé setkání s rodinami.

Po přijetí a modlitbě, jsme byli příjemným hlasem paní Stichové zavedeni do dob Ježíše Krista a prvního zázraku, který Ježíš Kristus uskutečnil na svatbě v Káně Galilejské. Bylo to téma na zamyšlení i poučení. Velmi jsem vnímala, jak každý z přítomných měl na biblický text jiný náhled a jinou zkušenost.

Pan Skřivánek vzpomněl při této příležitosti na počátky setkávání rodin. Vyslovovalo se tam také jméno MUDr. Vladimíra Rádla, který by měl mít během května přednášku v evangelickém sboru. Myslím si, že by jistě někdo rád navštívil jeho přednášku, datum bude upřesněno.

Děkuji za příjemné prožití čtvrtého večera rodině Skřivánkové i ostatním.

Příští setkání se uskuteční 3. čtvrtek 15. března 2001 (ve 20:00) na faře v Děčíně IV a povede ho Ing. Karel Stein. Jste srdečně zváni.

L. H.

Pout' do Dolního Žlebu

I letos vás budeme zvat na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2001			4. března	1. dubna
6. května	3. června	1. července	5. srpna	2. září
7. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných			4. listopadu	2. prosince

vlakové spojení (cena 10 Kč):

Děčín hlavní nádr.	13:01	14:34	Dolní Žleb	14:53	17:14	19:00
Čertova Voda	13:11	14:44	Čertova Voda	14:59	17:20	19:06
Dolní Žleb	13:18	14:51	Děčín hlavní nádr.	15:10	17:31	19:17

Bylo nás pět

Toto není úryvek ze známé knihy K. Poláčka, ale bylo nás pět, které jsme vyjely 4. února na pout' do Dolního Žlebu. Bylo krásné zimní počasí, mírně chumelilo, bělostně zasněžené stromy a skály se v dále ztrácely ve snovém mlžném oparu. Hrob Denisy byl také zahalen sněhem a schody vlevo od něj vypadaly, že vedou přímo do nebe, daleko, vzhůru V kostele se náš počet rozmnožil o jednu oby-

vatelku Dolního Žlebu, pomodlili jsme se rozjímavý růženec o Božím milosrdenství a pomalu kráčely k vlaku. Ve vyhřáté čekárně jsme doplnily zásobu tepla a nerady se vracely domů. K dobré náladě přispěly napečené poutní dobroty nezištně věnované. Těšíme se již na příští pouť v březnu!

M. J.

Sněmovní kroužek

Kroužek se sešel 18. února 2001, byla právě třetí neděle v měsíci a sešlo se 7 diskutujících. Probraly se otázky z tématických okruhů: 3.2, 3.3 a 3.4.

Otázka 3.2.3. Po roce 1950 stát povoloval výuku náboženství jen pro žáky 2. – 7. tříd základní školy, účast omezoval i tlakem na rodiče. Jak se předávala a rozvíjela víra v naší farnosti?

Protože náboženství bylo vedeno jako nepovinný předmět a většině rodičů hrozila ztráta zaměstnání – nastal zlom, projevující se několikerým způsobem. Tam, kde byli prarodiče, výuka a vedení v náboženském životě spočívala na nich. Byly však i rodiny, které se scházely ilegálně. Vydržet nátlak na psychiku vyžadovalo milost a světlo, do kostela se chodilo mimo vlastní farnost. Zajistit výuku byl schopen jen kněz, který neměl souhlas, v našem případě pro obě farnosti pro mladší generaci pracoval P. Petr Štěpánek a P. Petrucha pro mládež. Rodiny navštěvoval nynější biskup P. Josef Koukl. Po r. 1968 vznikl homogenní oddíl Junáka, který křesťanskou výchovu měl zakotvenu v programu. Po 70. letech nastal druhý zlom doby normalizace, byla tendence se neprojevovat.

Otázka 3.2.4. Světská veřejnost u nás prakticky přijala pojetí víry jako soukromé záležitosti. Jak toto přežívá v našem povědomí?

Deformace myšlení, strachu z doby 50. a 70. let, způsobila, že většina lidí pojala náboženský život a jeho projevy jako soukromou věc, oslovit někoho byla výsada jednotlivců. Tento jev přežívá doposud.

Otázka 3.2.5. Podlehlí tomuto okleštěnému chápání víry spíše mladší věřící, kteří vůbec nezažili normální církevní život a že v církvi nebylo možno jasně hlásat celou katolickou nauku?

Nelze rozlišovat. Postihuje to dílem mladší, dílem starší věřící – kořeny tkví v rodinách. Stále převládá uzavřenost, ostych.

Otázka 3.2.6. Jak u nás poznamenalo školství za komunismu celé tehdy dorůstající generace? Zůstaly těchto vlivů ušetřeny děti z křesťanských rodin?

Samostatné myšlení? Působením rodiny se dá říci: rozdílně. Stávalo se, že změnou bydliště, mnohdy i jména se dostali věřící ojedinele na studia. V pozdějších letech však ve svém oboru nesměli pracovat. Další vliv na smýšlení měla televize.

Otázka 3.3.1. Jaký stupeň vzdělanosti byl u katolíků naší farnosti při vstupu do svobodných poměrů v r. 1990?

O náboženské vzdělanosti nelze hovořit, byla minimální. U starší generace se vyskytují projevy stárí – nemoce, špatná přizpůsobivost hektické době. Generace, vychovaná totalitou, byla hned zpočátku zasažena bezbřehou demokracií, zahlcena novotami (technikou, množstvím literatury, poznáváním světa).

Otázka 3.3.2. Jak jsme byli seznámeni s koncilovým učením? Jak uplatňujeme jeho znalosti?

S koncilovými změnami kromě skupinek několika intelektuálů, kteří ilegálně provezli literaturu, se věřící seznamovali mezi sebou v minimu. Jedinou veřejnou znalostí byla změna liturgie. Seznámení s obsahem 2. vatikánského koncilu probíhá ve větším měřítku až nyní. Odpor proti změnám lze pochopit, neboť nebyla dostatečná diskuze a vysvětlení. Praxe probíhá neuceleně.

Otázka 3.3.4. Byla v naší farnosti ihned po listopadu 1989 situace vhodná pro rychlé úspěchy evangelizace?

Zpočátku z návalu euforie ano, ale velmi brzy nastalo vystřízlivění a stažení do ulity. V důsledku změn zaměstnání, vlivem různých agitací, zklamání z jednání lidí, pocitů nepřipravenosti a deformace minulých let, z evangelizace zbyly jen výzvy a nástěnky v kostele.

Otázka 3.3.5. Brzy se u nás objevili zahraniční kazatelé nekatolických skupin, sekt a kultů apod.. Jak jsme se s tímto jevem vyrovnávali?

Pokud v naší farnosti byli věřící tzv. papírovými členy, tak u mnohých vznikl příklon k různým sektám a okultním názorům, ale i vystoupení Svědků Jehovových z ilegality mělo značný vliv na rozkolísané duchovní názory. Rovněž křesťanské společenství přivábilo mnohé mladé lidi. Pod vlivem vzrůstajícího pragmatického ateizmu byl dialog velmi obtížný. V naší farnosti k probuzení dochází velmi pozvolna.

Otázka 3.3.6. Lze nějak ospravedlnit přežívání představy o soukromé povaze víry?

Nelze. Jestliže podle víry žijeme, pak okolí by to mělo poznat z našeho jednání. A protože člověk je tvor společenský, tedy i veřejnost ať v pracovní činnosti, či v rekreaci, by měla pocítit jednání a život věřícího.

Otázka 3.3.7. V naší farnosti žijí různá křesťanská vyznání (Českobratrská církev evangelická, Církev bratrská, Adventisté posledního dne, Církev československá husitská, Baptisté, Církev řeckokatolická). Využíváme možností ekumenické spolupráce? Nezáleží i na vzdělání?

Mnoho diskusí se nevede, jen je snaha po sblížení formou bohoslužby slova. Nemáme dostatečné vzdělání, u mnohých přetrvávají předsudky, ostych a chybí informace od komise pro ekumenu.

Otázka 3.3.8. Jsme dostatečně vyzbrojeni vědomosti vlastní křesťanské a katolické identity do dnešní doby vzhledem k vyrovnávání se přítomností jiných náboženství a kultů?

Rozhodně dostatečně vyzbrojeni vědomostmi nejsme. Povědomí o rozdílnosti o druhých náboženstvích a kultech je minimální.

Otázka 3.4.3. Věcí naší odpovědnosti je řešit naše zdejší problémy. Jak se křesťansky vyrovnáváme s otázkami demokracie?

Demokracie bez Boha není pravou demokracií, vyrovnávání se se skutečností je velmi nesnadné. U podnikatelů chybí křesťanská vnímavost, což se projevuje v nezaměstnanosti, v necitlivém přístupu k lidem. Ze strany člověka chybí skromnost, obětavost atd., znalost a nejen znalost, ale žití evangelia. Zákonodárství v našem státě není ucelené, chybí smysl pro spravedlnost a výchova svědomí. Na životní styl má ve velkém rozsahu vliv televize, hazardní hry, nezaměstnanost jako zahálka – hospoda, drogy. Přílišná sekularizace literatury, s necitlivým používáním hrubého vyjadřování ovlivňuje nejen školství, ale i tím celou společnost.

Zpracovala S. Š.

K financování Charity, aneb Tříkrálová sbírka

V časopise *Zdislava* (měsíčník litoměřické diecéze) mě zaujal jeden krátký článek. Pojednává o Tříkrálových sbírkách, konaných i v naší diecézi. Určitě jste něco o tomto snažení zaslechli, když ne jinde, tak v našich *Zprávách z farnosti*. Zde jsou výňatky z lednového čísla zmíněného časopisu (který si předpokládám každý farník naší diecéze pravidelně čte):

Sbírku zorganizovalo v naší diecézi dvanáct farních nebo oblastních charit (Česká Lípa, Chomutov, Liberec, Litoměřice, Mladá Boleslav, Rumburk, Vratislavice n. N., Česká Kamenice, Most, Sobotka, Teplice, Ústí n. L.) a tři farnosti (farnost Jablonec n. N., Libochovice, Mělník).

Tříkráloví koledníci nepředstavovali jedinou formu sbírky. Všechny domácnosti obdržely složenku s informačním letáčkem. Polovina výnosu pokladniček i složenek, u kterých bude možné zjistit místo, odkud byly odeslány, bude vrácena místním organizátorům, aby ji použili v souladu se záměrem, který předložili před zahájením sbírky. Sbírka se stane i významným prostředkem financování činnosti místních Charit ve farnostech.

Tak co si o tom myslíte vy? Potřebuje naše Charita peníze nebo jich má tolik, že jí nestojí za to se účastnit podobných akcí? Nemyslím si totiž, že složeny, kterých naše domácnosti dostávají dostatek, přiměje naše obyvatele ke zvláštní štedrosti. To, že naše Charita nefiguruje mezi shora uvedenými, je přinejmenším ostuda. Koho? Na to necht' si odpoví každý sám.

R. Sticha

- Jelo pohřební auto a vypadla mu mrtvola. Náhle se snesla velká mlha. Jel řidič a něco přejel. Vylezl z auta a uviděl tělo, lekl se a hodil je do pole. Kombajnér kosil pole. Vtom si všiml, že pokosil nějaké tělo. Lekl se a tělo hodil do křoví. Pak se konal velký lov, myslivci stříleli jedna radost. Jeden střílel do křoví, šel se podívat a našel tělo. Už se to nedalo ututlat, a tak zavolali sanitku. Druhý den volá myslivec do nemocnice a ptá se lékaře, jak se daří tomu chlapíkovi, co ho včera střílel. „Byla to fuška, ale bude žít.“

Z historie města Šluknova

První zmínky o městu Šluknov jsou již z roku 1281 jako o osadě ležící na solné stezce z Míšně do Žitavy. V minulosti se v jeho blízkosti těžily měď a stříbro.

K nejstarším majitelům se počítají čeští Ronovci, k jejichž erbu se do šluknovského městského znaku dostaly ostrve. Do historie se významně zapsal saský rod Šlejniců, který koupí získal panství Šluknov, Lipovou a Tolštejn. Jeden z posledních potomků rodu, Maxmilián Rudolf von Schleinitz, se narodil ve Šluknově a patřil k významným českým historikům. V roce 1654 se stal litoměřickým biskupem.

Jednou z dominant města je jednododní barokní kostel sv. Václava. Byl vystavěn na místě dřívějšího hřbitovního kostela s hrobkou Šlejniců a Mansfeldů, která byla zahrnuta do barokní stavby. Je dílem neznámého italského architekta (snad N. Rossiho) z let 1711 - 1714. Stavbu provedl stavitel z nedaleké Lipové Zachariáš Hoffmann. Věž

byla přistavěna až v letech 1715 - 1722.

Hlavní oltářní obraz je od Schmidta z Kremsu. Vedle oltáře je sarkofág z roku 1548; patří Arnoštovi ze Šlejnic, tehdejšímu majiteli panství. Vlastní chrám je kromě četných dřevořezb vyzdoben sochami ryze českých světců - zemských patronů (což je v německy mluvícím pohraničí pozoruhodné). Kostel sv. Václava je zmiňován v míšeňských matrikách od roku 1346, tedy od doby, kdy výběžek spravoval Hynek Berka z Dubé.

U ohradní zdi kostela je řada empírových náhrobků. Kostel byl po nákladné rekonstrukci znovu vysvěcen v roce 1993. Najdete v něm i pozoruhodné třímanuálové varhany postavené v letech 1939 - 1942 žitavskou firmou Schuster a Sohn.

Ve Šluknově je možno vidět i řadu barokních pískovcových soch, rozmístěných po celém městě i podél výpadových komunikací. Na křižovatce Nádražní ulice a ulice T. G. M. je socha sv. Antonína z 2. poloviny 18. století. Na zahrádce fary naproti hotelu Praha je socha sv. Václava z roku 1854, socha sv. Jana Křtitele z roku 1758 je na silnici směrem na Rožany (blízkou obec, 3 km severně od města), na mostku v ulici Dr. E. Beneše blízko náměstí stojí socha sv. Antonína z roku 1765, proti podniku Cepol stojí barokní socha sv. Jana Křtitele z první poloviny 18. století. A přímo na náměstí je barokní protireformační sloup z roku 1752 se svěťci Václavem, Janem Nepomuckým a Floriánem, dílo sochaře J. Kleina a nyní tam byla také přenesena (nebo spíše na původní místo vrácena) empírová kašna se dvěma putti. Většina soch byla nyní kvalitně restaurována a je možno říci, že teď město opravdu zdobí.

V zámeckém parku stojí budova šluknovského zámku ve stylu pozdní renesance z 2. poloviny 16. století. Zámek byl postaven na místě dřívějšího hospodářského stavení Arnoštem ze Šlejníc. Dříve bylo v zámku Městské muzeum, později tzv. městský památník socialistického typu, městská knihovna, galerie a stavební úřad. Po požáru 2. dubna 1986 zámek už léta zvolna chátrá a rozpadá se, i přes pokusy MÚ ho odprodat.

Jižně od náměstí na Křížovém vrchu je křížová cesta s kaplemi a Božím hrobem datovaným do roku 1756.

Podle stránek Internetu zpracoval R. Sticha

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2001	Sbírky		Mimořádné sbírky		účel
	vybráno		částka		
	Podmokly	Jílové	Podmokly	Jílové	
Leden	8 414 Kč	3 097 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	8 414 Kč	3 097 Kč	0 Kč	0 Kč	

List biskupů k letošnímu sčítání lidu

Vážení přátelé, sestry a bratři v Kristu - nemůže Vám být jedno, kam patříte.

Před dvěma tisíci lety se vydali Matka Boží Panna Maria a svatý Josef na cestu do Betléma ke sčítání obyvatel v římské říši. Přihlásili se tak ke svému kmeni i rodu. Toto sčítání obyvatelstva se stalo nerozlučnou součástí radostné zprávy o narození Ježíše Krista. Podobně i my v tomto prvním roce třetího milénia jsme vyzváni k tomu, abychom se přihlásili ke svému občanství, ke svému národu a ke své víře. Toto sčítání má svůj význam nejen statistický, ale pomáhá jak občanským institucím, tak i církvi v přípravě organizačních plánů a umožní církvi stanovit pastorační priority, které jsou důležité pro nastávající nové století.

Prosíme vás, abyste vzali tuto výzvu za svou a připomněli ji i svým blízkým, sousedům, přátelům a známým, kteří z různých důvodů nenavštěvují pravidelně bohoslužby, ale považují se za členy církve a to na základě křtu, který je též zavazuje k tomuto prohlášení, ale i těm, kteří nemají jistotu o svém křtu, ale považují se za křesťany. Nemůže být nikomu jedno, kam patří. Nezapomeňte také na ekumenický rozměr této výzvy a předejte ji také členům bratrských křesťanských církví.

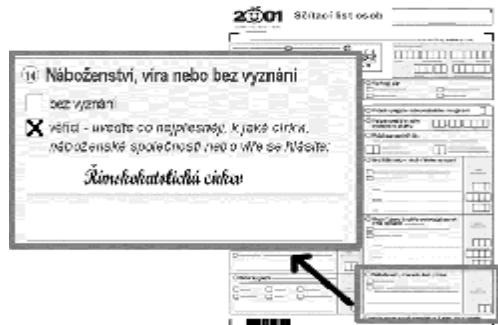
Tyto údaje jsou pro církve důležité také proto, že nemáme k dispozici statistická data z období totality o skutečných počtech pokřtěných i víru vyznávajících lidech.

Přihlášení se k víře vyžaduje od některých i určitou statečnost a vyrovnání se s vlastním vyznáním víry.

Tímto slovem se obracíme ke všem, kteří patří do širokého společenství věřících.

A všem ze srdce žehnáme, Vaši biskupové Čech a Moravy

podle www.katolickacirkev.cz

Je zajímavé sledovat názory na téma sčítání, třeba na Internetu. Na adrese www.christnet.cz pisatel Robert Němec systematicky kritizuje římskokatolickou církev za to, že vede kampaň. Jsou tam ale i jiné zajímavé články, bohužel na přetištění nemáme místo.

Zde je alespoň návod jak vyplňovat formulář který obdržíme.

R. S.

Inzerát

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P.František

Pozvání na divadelní představení

Všichni z divadelního souboru Vás srdečně zvou v neděli dne **25. března 2001** od 15:00 na faru v Děčíně IV na divadelní představení s názvem **Honza, čert a kašpárek** od autora Václava Čtvrtka.

J. Š.

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

F 3. změna jízdních řádů - Omlouvám se za to, že v minulém čísle nebyly ještě aktualizovány jízdní řády, které platí od 28. 1. 2001. Nestihl jsem to.

F Setkání lektorů - bylo dobře míněné. Jenže v neděli 28. ledna 2001 se s o. Františkem sešli jen tři zájemci o čtení (paní Škodová, Stichová a pan Mílková). Přesto si připomněli určité zásady přednesu atd. a domů si odnesli „Shrnutí pravidel pro lektory“. Otázka čtení byla jedním bodem, který farní rada

projednávala a z ní též popud k setkání lektorů vzešel. Setkání bylo oznámeno i v kostele a tak je podivné, že nepřišli všichni, kteří čtou nebo číst chtějí. Buď si myslí, že číst umí a nikdo jim nemusí nic vysvětlovat nebo je schvátla právě „řádicí“ chřipka. Každopádně by zájemci o čtení podobným seznámením a hlavně praktickým cvičením projít měli, jinak by číst asi neměli.

F Pozor na pátky - Od začátku března bude změna v pořadu bohoslužeb. Všechno zůstane stejné, až na pátek. V pátek bude pravidelně mše sv. ráno v 7 hodin, tak jako v pondělí a ve středu. Tím dojde k pravidelnému střídání ranních a večerních mší sv. ve farnostech Děčín I a Děčín IV. Na první pátek v měsíci pak bude ještě i večerní mše sv. večer v 17:30. Krátká adorace, která byla v pátek po mši sv. se přenesla na čtvrtek.

F Pobožnosti křížové cesty - v postní době budou ve čtvrtek, v pátek a v neděli vždy od 17 hodin.

F Sčítání lidí - Pokud sledujete Rádio Proglas, jste asi dobře informováni o významu sčítání lidí a domů, k časovému okamžiku půlnoci z 28. února na 1. března 2001. Je čas si vše rozmyslet, protože formuláře bychom měli mít již u sebe i s návody na vyplnění a čas na odevzdání je do poloviny března. Nezapomeňte se přihlásit ke svému vyznání. Nabádají nás k tomu i naši biskupové. A není čeho se při vyplňování obávat, jak nás straší bulvární tisk a televize. Ti jiní nebudou.

F Opera - Městské divadlo v Ústí nad Labem uvádí operu Bohuslava Martinů: „Hry o Marii“. Hrát se bude 2. března 2001 od 19:00.

F Nejen mladí - Mají naši mladí obavy, že budou jako děti, když si půjdou sednout od přední části kostela? Pán Ježíš nás nabádá: „Buďte jako děti, neboť jejich je nebeské království ...“. Přesto bývá častý smutný pohled na levou přední stranu kostela, kde nikdo nebývá. Proč mají tito – ne již děti a ještě ne dospělí – mají ostych před farní rodinou a Pánem, krčí se v zadní části kostela, když venku se mnohdy titíž chovají „světáčky“? Záleží hodně asi i na rodičích, jak je vedou a jak jim toto období dospívání ulehčí. Pravdou asi také zůstane, že přitvrdit není zas tak špatné – časem na to přijde pravděpodobně každý. Jak by bylo třeba hezké, kdyby naše starší mládež se starala o ty mladší, byla jim příkladem, vedla je a předávala jim své zkušenosti. Sami by se mohli leda čemuž přiučit a cítili by se potřebnější a „důležitější“, což mimochodem také potřebují. Známe místa, kde to i takto reálně funguje. To ale musí tito mladí něco „obětovat“ ze svého JÁ a rozdělit se s druhými. To, že se jim to brzo vrátí jako hřejivý pocit z dobře vykonané práce, je snad jasné. Proč tedy raději vysedávají před televizí, videem, mají v uších stále nácpan hluk, vedou nekonečné hovory telefonem, nejlépe mobilem za peníze rodičů (kde jsou ty časy, kdy si člověk na to po čem toužil i sám vydělal – jen pak si toho dovedl vážít), Vše jim bude stále málo. A rodiče stále povolují a vydávají se a diví se, že jejich ratolesti již ani do toho kostela moc nechťejí, raději za diskotékama se otáčejí a sem tam tu marjáнку ochutnají

F Letní čas - Pozor, pozor! V neděli 25. března 2001 se ve 2:00 ráno mění zimní čas na letní. To znamená, že místo 2:00 bude rovnou 3:00 a ráno si musíme tudíž o hodinu přivstat, jinak přijdeme místo na začátek mše svaté na její konec.

! bez záruky !

Z farnosti Děčín I

F Pravidelné akce farnosti v Děčíně I

◆ Každou první sobotu v měsíci (3. března) se koná pouť do mariánského kostela v Horní Polici. Společný odjezd vlakem je z Hlavního nádraží v 9:27 (z Východního 9:32) a mše svatá začíná v 10:30. Návrat je vlakem ze Žandova v 12:55 (v Dc hl. 13:27).

◆ Každou první neděli v měsíci (4. března) se koná v kostele sv. Václava a Blažeje od 16:30 řeckokatolická

bohoslužba.

◆ Každou sobotu od 19:00 je možnost se zúčastnit společné modlitby při mariánském večeřadle na faře v Křížové ulici.

◆ Každý čtvrtek od 20:00 do 22:00 je možnost prožít tichou adoraci v kapli u Malých sester Ježíšových v Boleticích.

F Aktuality z farnosti v Děčíně I

◆ Předběžně vám mohu říci, že si budeme moci opět přečíst další zprávy a tím i aktuality pravděpodobně až o velikonocích.

Slavnosti a svátky

19. 3. Slavnost svatého Josefa, snoubence Panny Marie
26. 3. Slavnost Zvěstování Páně

Významné dny

21. 3. Mezinárodní den boje za odstranění rasové diskriminace
25. 3. Den uprchlíků
Den modliteb za úctu k počatému životu a za nenarozené děti

Výroční dny biskupů

12.	3.	Mons. Škarvada	kněžské svěcení (1949)
17.	3.	Mons. Otčenášek	kněžské svěcení - (1945)
		Mons. Graubner	jmenován tit. biskupem - (1990)
		Mons. Hrdlička	jmenován tit. biskupem - (1990)
		Mons. Radkovský	jmenován tit. biskupem - (1990)
		Mons. Lobkowicz	jmenován tit. biskupem - (1990)
19.	3.	Mons. Koukl	svátek
		Mons. Hrdlička	svátek

Šeční - Podmoky

	Mons. Kajnek	svátek
27.	3. Kard. Vlk	jmenován arcibiskupem – 10. výročí (1991)
30.	3. Mons. Otčenášek	jmenován tit. biskupem - (1950)
31.	3. Kard. Vlk	biskupské svěcení - (1990)
	Mons. Cikrle	biskupské svěcení - (1990)

Setkávání

- ♦ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ♦ každou 1. neděli od 13:45 Dolní Žleb
- ♦ každou 2. neděli od 18:30 na faře - setkání Farní rady
- ♦ každou 3. neděli od 14:30 na faře - sněmovní kroužek
- ♦ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ♦ každou středu od 9:00 na faře - setkání maminek
- ♦ **každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace**
- ♦ **každý čtvrtek od 18:15 na faře - nácvik schůly**
- ♦ **každý čtvrtek od 19:00 na faře - setkání mládeže**
- ♦ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ♦ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ♦ vyučování náboženství pro děti - v neděli 11:30 - 12:15
- ♦ setkávání na faře (modlitba a rozhovory) - každý pátek od 20:00

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30	
Pondělí	07:00		
Úterý		17:30	
Středa	07:00		
Čtvrtek		17:30	
Pátek	07:00	(17:30	jen o první pátek)
Sobota		16:00	(Bynov)

Pořad bohoslužeb v kostele Nejsvětější Trojice - Jílové

Neděle **10:30**

ě Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 25. března 2001, před 1. nedělí v dubnu. ☿